

Heimokansamme Unkarin valtionhoitaja, amiraali Miklós Horthy täyhti viime kuun 18 pnä 75 vuotta.

tavaksi ja sellaisena se on pysynyt kaikista näennäisistä rauhantiloista huolimatta nykyhetkeen asti. Sen jälkeen kun omat itäkarjalaiset poliittiset elimet pääsivät toimintaan, pääsi myöskin Suomen Itä-Karjalan asiaan kohdistunut politiikka varsinaisesti oikealle tolalle. Vapaussodan ajoista lähtien on virallinenkin Suomi yhdessä Itä-Karjalan kanssa ponnistellut parhaansa — tosin vielä ehkä heikoin näkyväisin tuloksin, mutta kuitenkin jonkinmoisin tulevaisuudentoivein — Itä-Karjalan onnellisemman tulevaisuuden hyväksi. Näihin ponnisteluihin emme tässä nyt kajoa, emme niiden saavutuksiin enempää kuin takaiskuhinkaan tai tehtyihin erehdyksiin.

Hyvät naiset ja herrat!

Heimorakkaus on silloin suurinta, kun veljen veri vuotaa veljen puolesta. Suomen intendentta-politiikka on kehittynyt yhdessä historiallisten tapausten kanssa siihen, että Suomen uljas armeija ja sen joukossa itäkarjalainen parhaimmisto seisoo turvaamassa ei vain Suomen, vaan Itä-Karjalankin vapautta.

Kuolleita itäkarjalaisia.

8. 6. 1943 kuoli kotonaan Orismalassa ent. kauppa-matkustaja Yrjö Lahelma 57 vuotiaana. Hän oli syntynyt 15. 2. 1886 Vienan-Karjalassa Vuokkiniemessä mutta jo nuorena poikasena lähtenyt Suomeen elantoaan hankkimaan. Sen ajan tavan mukaan liikkui hän kuten muutkin Vienan miehet laukukauppiaina Etelä-Pohjanmaalla käyden kesäisin kotiseudullaan Karjalassa. Myöhemmin siirtyi hän Vaasaan muuttaneeseen Tanner & Manner'in tukku-liikkeeseen matkustajaksi ja tämän liikkeen palveluksessa hän oli pienin keskeytyksin kolmattakymmenettä vuotta. Edelleen hän toimi Vaasan Rihkama Oy:n ja Törhönen & Vesanen Oy:n palveluksessa sekä myöhemmin viipurilaisen Oy. Sofia Zweyberg'in ja helsinkiläisen Oy. Villa & Trikoo-nimisen liikkeen matkustajana.

Huolimatta siitä, että Yrjö Lahelma jo nuorukaisena joutui jättämään kotiseutunsa, säilyi hänessä syvä rakkaus Karjalaan, jonne hän nykyisen sotamme päätyttyä valmistautui siirtymään vanhuuden päiviään viettämään. Suomessaoloaikanaan osallistui hän Karjalan hyväksi tehtävään työhön kuuluun mm. Karjalan Sivistysseuraan.

Karjalan vapaustaistelujen alkuaikoina oli Yrjö Lahelma mukana perustamassa suojeluskuntia ja toimi hän jonkin aikaa Vuokkiniemen suojeluskunnassa paikallispäällikkönä. — Talvisotaan hän osallistui vapaaehtoisena ja sodan aikana hänet nimettiin korpraaliksi. Vielä nyt käynnissä olevan sodan alussa hän suunnitteli lähtöä vapaaehtoisena sotatehtäviin, mutta ikänsä vuoksi estyi lähtemästä. Vai najaa jäi suremaan puoliso sekä neljä lasta ja lapsenlapsia.

Anton Tschillijeff, syntynyt Kiimasjärven kunnan Nokeuksen kylässä heinäkuun 23 pnä 1876, kuoli Kokkolassa viime kuun 21 pnä. Vainajan isä, Makarie Tschillijeff, alkuaan kiertokauppias, perusti kangas- ja lyhyttavaraliikkeen Pietariin, jossa liike kehittyi hänen ja poikansa Anttonin johdolla miljoonaliikkeeksi. Nuorempi Tschillijeff kävi kauppa-koulun Pietarissa tullen sen jälkeen isänsä apulaiseksi toimien sen ohella erään pankin johtajana ja toisen pankin johtokunnan jäsenenä. Bolševikkien päästessä valtaan oli johtaja Tschillijeffin paettava Karjalaan joutuen jättämään suuren omaisuutensa kokonaan Venäjälle. Valkoisten peräydyttyä Karjalasta siirtyi T. Suomeen, jossa perusti yhdessä myöskin Pietarissa suurliikemiehenä toimineen kauppias Froloffin ja Suomessa liikemiehenä toimineen kauppias W. A. Ipatoffin kanssa yhteisen »Repolan Tukku- ja vähittäiskauppa»-nimisen kangastavaraliikkeen. Liike harjoitti myöskin suurta turkisnahkakauppaa. Liike joutui Viipurin luovutuksen johdosta siirtymään talvisodan jälkeen Kokkolaan, jossa se edelleen toimii.